bobo

Nr. 45
losse nummers f 1,30
België 21 F

leuk en leerzaam

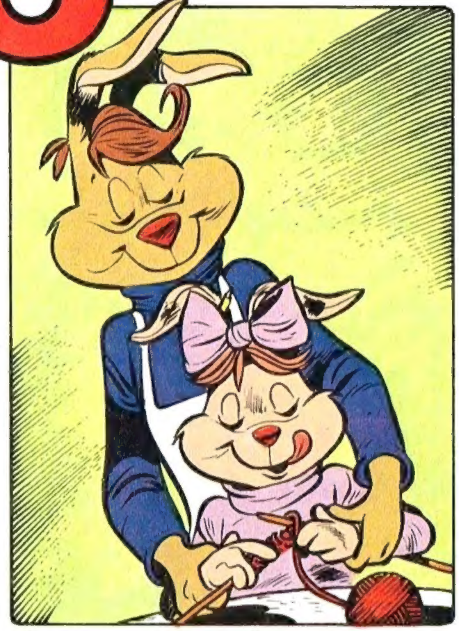

Kleutertje Knutsel
Bobo te paard

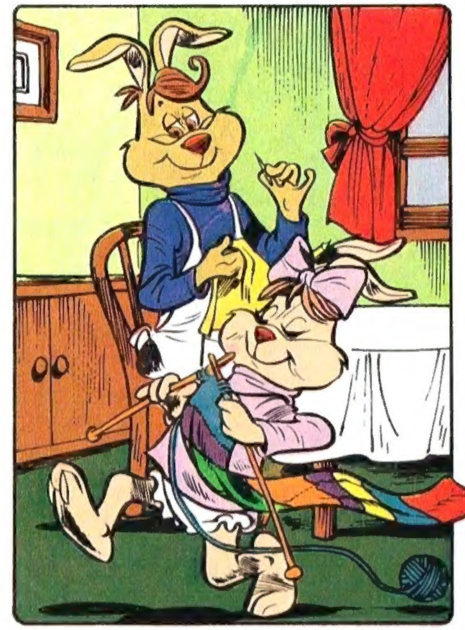
bobo

Het wordt steeds kouder. De winter komt er aan. De avonden worden ook steeds langer. En Krabbel wil iets te doen hebben.

„Leer me eens breien, mam," zegt ze. Mama heeft allerlei restjes wol opgezocht. „Insteken, omslaan, door laten glijden..." leert ze.

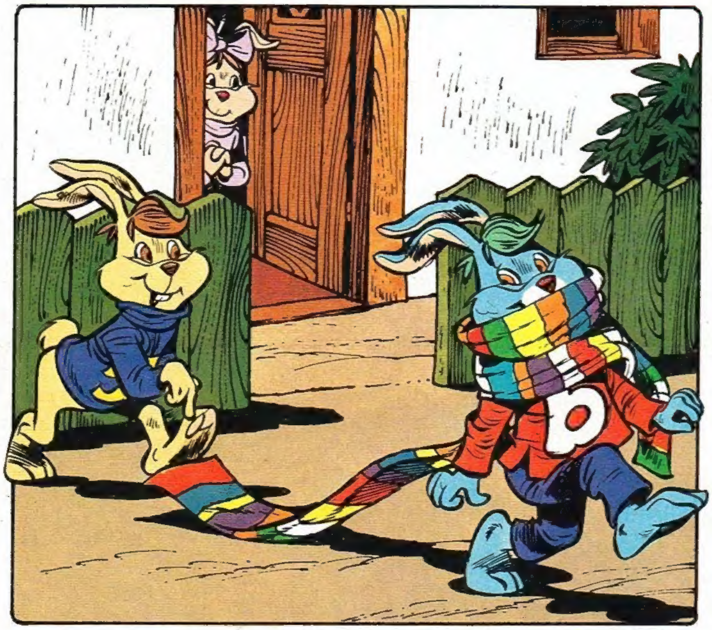
Het is moeilijk, maar het gaat! „Je moet er wél bij blijven zitten!" zegt mama. Maar zo lang stilzitten kan Krabbel niet!

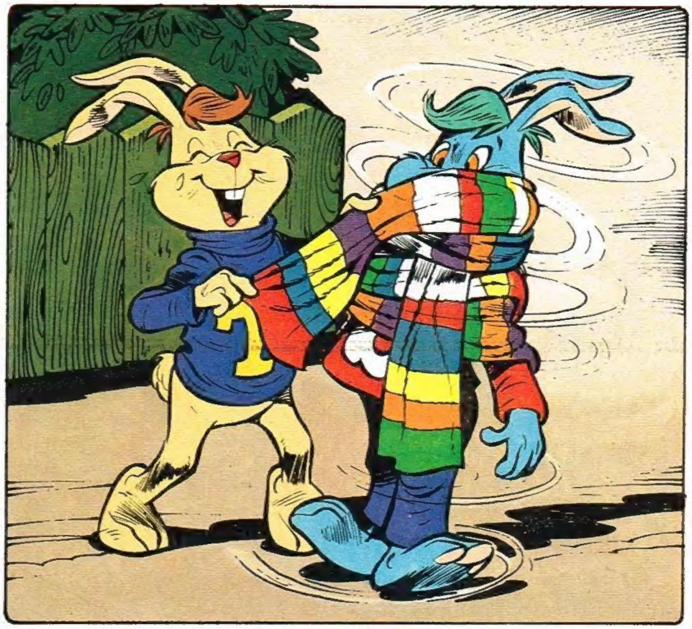
Een paar dagen later komt Bobo de kamer binnen. Krabbel is alwéér aan het breien. Ze kan er gewoon niet meer mee ophouden... „Wat is dát nou voor een ding!" roept Bobo, „Wat..."

Krabbel roept geschrokken: „Dat mag je helemaal niet weten! Het is een verrassing voor jou! Een das!" Bobo kijkt bezorgd: „Ik zou er maar eens mee ophouden! Hij is láng genóég..."

Krabbel breit een das

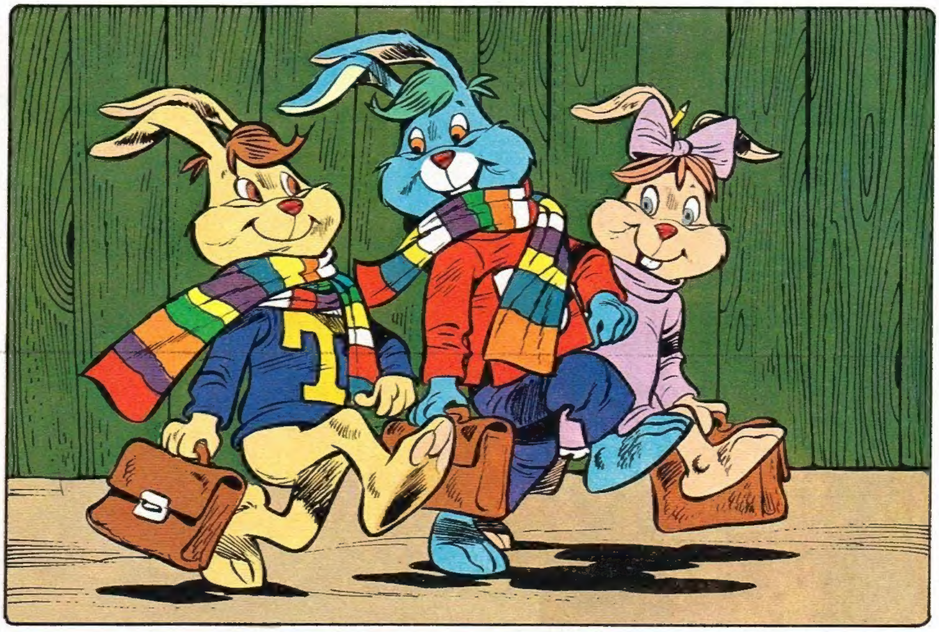
Veel te lang is de das. Maar Bobo wil Krabbels plezier in haar grote verrassing niet bederven. Hij doet de das tóch maar om. „Wat heb JIJ nou voor een vlag om!" roept Tsjoek-Tsjoek.

„Krabbel kan het heen en weer krijgen!" roept Bobo. „Ik doe dat ding af!" Maar Tsjoek-Tsjoek roept: „Wat zeg je? Ik kan je niet verstaan, joh, door al die wol heen!" Hij moet zó lachen, dat de tranen over z'n wangen rollen.

's Avonds lost mama de moeilijkheid op! „Weet je wat?" denkt ze, „ik knip dat lange ding door en maak er twéé dassen van!"

Dát is een verrassing, als Tsjoek-Tsjoek 's morgens Bobo afhaalt om naar school te gaan! Nu zijn er twee dassen. Eén voor Bobo en één voor hem. Precies hetzelfde. „Die heb ik práchtig voor jullie gebreid, hè?" zegt Krabbel. „Het had wél wat langer gekund!" lacht Bobo plagerig.

Jip en Janneke

Stoute vader

verteld door Annie M. G. Schmidt

getekend door Fiep Westendorp

Jip en Janneke spelen met de bal.
In de kamer.
Boem! zegt de bal op de grond. En hij springt heel hoog.
Pas op, hoor, zegt moeder. Niet tegen het kastje. Dan breekt het mooie haantje.
Er staat een haantje op de plank. Het haantje is van steen. Het is mooi blauw en groen en rood.
We doen heel zachtjes met de bal, zegt Jip. Kijk maar. En hij gooit de bal heel zachtjes op.
Dat is goed, zegt moeder. Want als jullie weer iets breken...
Wat dan? vraagt Janneke.
Dan — dan — moeder zit te verzinnen. Dan sluit ik jullie op, zegt ze. Dan sluit ik jullie allebei op.
Waar dan? vraagt Jip.
In het schuurtje, zegt moeder. Een hele week lang.
Jip en Janneke geloven het niet. Een hele week in het schuurtje.
Mag ik ook eens met de bal? vraagt vader.
Hè ja. Vader mag ook met de bal spelen. Met z'n drietjes.
Vader gooit naar Jip. En Jip gooit naar Janneke. En Janneke gooit weer naar vader. Zo gaat het leuk. En dan gooit vader ineens heel hard.
Beng... tegen het kastje...
Oooo, oooh!

Daar ligt het haantje. Het is kapot. Zijn hoofdje is eraf.
Jip en Janneke staan heel stil.
En vader ook.
Kijk nou, zegt moeder boos.
Dat heb ik gedaan, zegt vader. Maar ik zal het lijmen.
Nou moet jij in het schuurtje, zegt Jip.
Ja! roept Janneke. In het schuurtje!
Ze pakken vader vast. Vader huilt. Maar het helpt niet.
Hij moet in het schuurtje. En Jip en Janneke doen de deur op slot. Daar zit hij.
Voor de hele week, zegt Jip.
Die arme vader, zegt moeder.
Het is zijn eigen schuld, zegt Janneke.
Maar wie moet er nu het haantje lijmen? zegt moeder. Laat vader maar weer los. Anders ga ik ook huilen. En kijk, moeder huilt ook al.
Nou, vooruit dan maar, zegt Jip. En hij doet de deur van het schuurtje open.
En denk erom! zegt hij streng. Nooit meer iets breken.
Nee Jip, zegt vader heel zoet. Ik beloof het.
En dadelijk lijmen, zegt Janneke.
Goed, Janneke, zegt vader. Ik zal het meteen doen.
En hij neemt een tube lijm. En hij zet de kop van het haantje weer netjes aan het lijf.
En nu voorzichtig allemaal, zegt moeder. Niemand meer ballen in de kamer! Niemand.

Lappen Lijs en de schilder

Het was tijd voor de grote schoonmaak en Marcella's moeder vond dat de speelkamer behalve goed schoongemaakt ook nog behangen en geschilderd moest worden.
De poppen verhuisden daarom tijdelijk naar de bovenste plank van een kast. Maar goed, want vandaar hadden ze een prachtig uitzicht op het werk van de schilders.
„Moet je kijken, wat een leuke pop," zei een van de schilders. Hij nam Lappen Lijs van de plank en maakte met haar een dansje. Lijs genoot, maar liet natuurlijk niets merken.
Van je één, twee, drie, gingen haar lappenhielen over de vloer.
„Zet nou terug, joh," zei de andere schilder. „Die pop is vast de lievelingspop van dat meisje en als er iets mee gebeurt, dan heb je de poppen aan het dansen..."
De schilder ging door. Hij liet Lijs allerlei grappige pasjes maken en op het laatst gooide hij haar heel hoog in de lucht.
Dat was pas goed, want zo kon Lijs naar Lappen Gijs en de andere poppen zwaaien.
Maar o jee, de jonge schilder

gooide Lijs net één keer te veel omhoog, want toen ze weer omlaag kwam, greep hij mis en Lijs viel voorover in een emmer met verf.
„O, dat was de bedoeling niet," riep de schilder. Net op dat moment kwam Marcella de speelkamer binnen. Ze zette het op een brullen en krijsen en de schilder probeerde haar te troosten.
„Ik zal die pop mee naar huis nemen en je krijgt haar zo goed

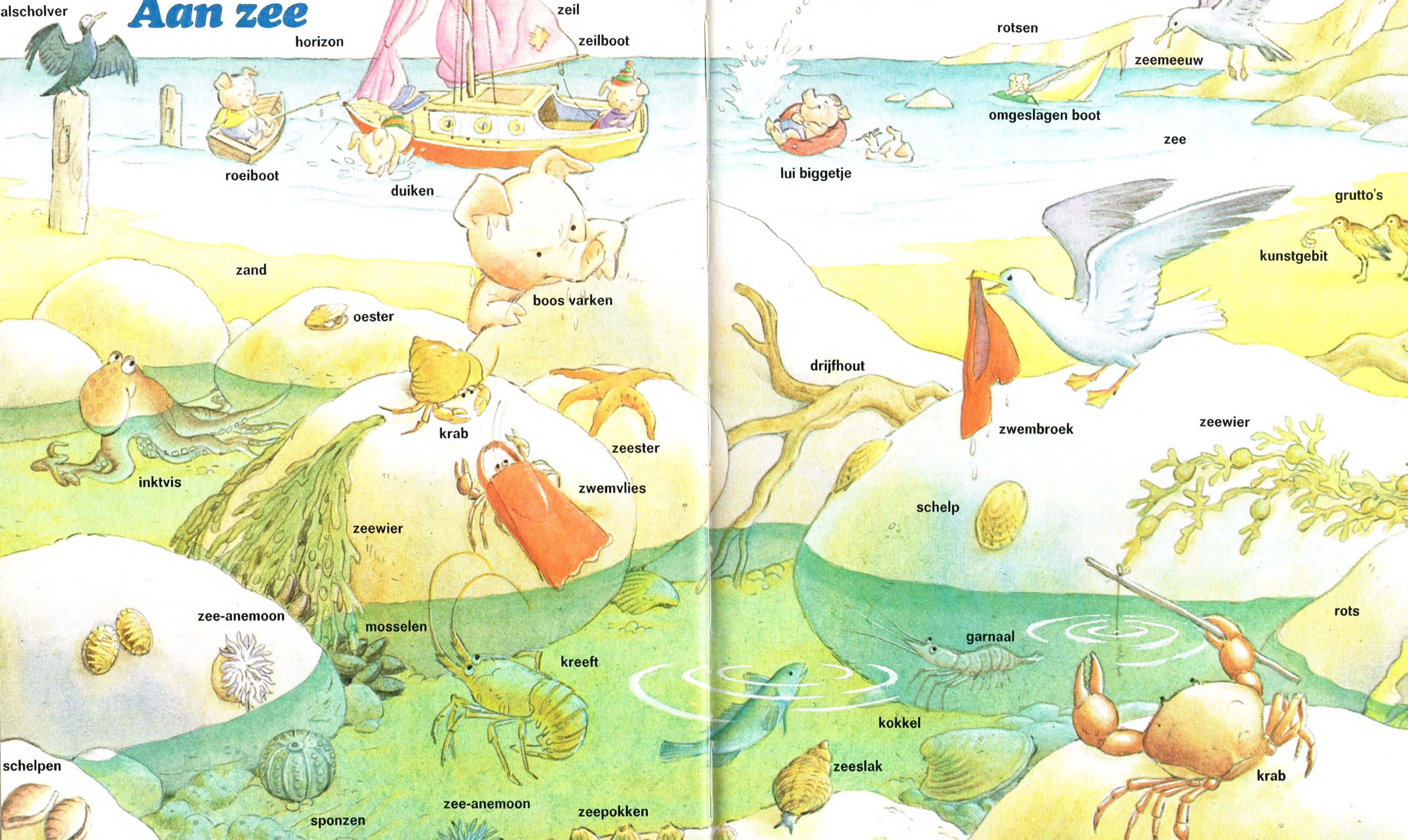

Geschreven en getekend door Johnny Gruelle
Opnieuw verteld door Simone Schell

als nieuw weer terug." Marcella bedaarde en aan het eind van die dag, ging Lijs in een krantje verpakt mee met de schilder naar het huis van zijn moeder. Het werd heel stil op de speelkamer want als Lijs er niet was, dan was er ook geen feest. Na een week kwam Lijs terug.
Gelukkig weer de oude Lijs.
„Vertel eens, vertel eens," riepen de poppen in koor.
„Jongens, ik heb het heerlijk gehad," zei Lijs. „En ik heb een geheim."
„Vertel dan, vertel dan," drong Lappen Gijs aan.
„Nou goed," zei Lijs. „De mevrouw heeft mij open gemaakt en alle vieze verfpluizen uit me gehaald. Toen heeft ze me gewassen in een heel vies ruikend spulletje. Toen ik weer opgedroogd was heeft ze me vol gloednieuwe pluizen gestopt. En nu kan ik weer heel goed denken. Maar ze heeft nóg iets in me gestopt... Voor ze me dichtnaaide, ging ze naar de snoeptrommel... Ze legde een heleboel suikerhartjes op tafel, zocht er één uit en stopte die in me. Nu heb ik een hart."
„Oooooo," riepen de poppen.
„Vertel eens Lijs, wat staat er op?"
„Er staat op... ik hou van jou," fluisterde Lijs.
„Goed gekozen van die mevrouw," riepen de poppen en Lijs zuchtte: „Maar ik ben wel heel blij dat ik weer thuis ben."

Aan zee

alscholver
horizon
zeil
zeilboot
rotsen
zeemeeuw
omgeslagen boot
zee
roeiboot
duiken
lui biggetje
grutto's
kunstgebit
zand
boos varken
oester
drijfhout
krab
zeester
zwembroek
zeewier
inktvis
zwemvlies
schelp
zeewier
zee-anemoon
mosselen
garnaal
rots
kreeft
kokkel
schelpen
zeeslak
krab
sponzen
zee-anemoon
zeepokken

Het toverwoord

Moeder ging een cake bakken. Ze haalde de blauwe schaal uit de kast. Ze pakte eieren en de eierklopper. En van de keukenplank nam ze de suikerbus, een pak meel en een klein, bruin flesje vanille. Ze stak de oven aan. En het begon heel zacht te suizen in de keuken.
„Mag ik de schaal uitlikken?" vroeg David. Hij zat op het keukentrapje met moeder te praten. Dat deed hij vaak als ze aan het bakken was.

Tekeningen: Monica Maas

Moeder keek geheimzinnig. Ze brak het eerste ei in de schaal en zei: „Ik weet een toverwoord. En als jij kunt zeggen wat het is, mag je niet alleen de schaal schoonlikken, maar ook de lepel en de klopper."
„Ik zal eens raden," zei David.
Hij keek hoe moeder het tweede ei tegen de rand van de schaal brak. Wat zou het woord zijn? Hij dacht en hij dacht en hij dacht.
„Abakadabra!" riep hij.
„Nee," zei moeder. Ze klopte heel snel in het deeg tot het er glad en goudgeel uitzag.
Wat zou het toch voor woord zijn? David keek omhoog naar het kruidenrekje. En moeder strooide wat kaneel over het deeg.
Hij dacht en hij dacht en hij dacht.
„Hokus-Pokus!" schreeuwde hij.
Moeder lachte. „Nee, dat is het woord niet." Ze zeefde het meel en de suiker in de schaal. Het leek wel of het sneeuwde.
Toen nam ze de pollepel en roerde in het deeg tot het als dikke, gele boter aan de lepel bleef hangen.
Wat zou het woord zijn? David keek hoe moeder drie druppeltjes vanille in de schaal liet vallen.
Het rook nu heel zoet in de warme keuken. Het rook er naar alle cakes van de wereld.

Overgenomen uit: Het verhalenboek voor kleuters
Uitgave: Ploegsma Amsterdam

En David dacht en dacht en dacht.
„Dominikus!" riep hij.
„Nee, dat is het woord niet," zei moeder. Ze begon het glimmende bakblik in te vetten.
O, wat was het toch voor een woord? David leunde tegen de tafel. Hij deed zijn ogen stijf dicht en hij dacht en hij dacht en hij dacht.
„Allacircus!" probeerde hij.
Moeder schudde haar hoofd. „Het is een makkelijk toverwoord," zei ze. „Heel, heel makkelijk." Ze deed het deurtje open en zette de cake in de oven. Wat rook het heerlijk in de keuken naar suiker en boter en vanille.
David slikte er van. Wat was het toch voor een woord? Hij dacht en hij dacht en hij dacht.
„O, mamma, alsjeblieft," bedelde hij.
Moeder lachte. „Zie je wel, nu heb je het woord gezegd!"
„Heb ik het woord gezegd?" vroeg David stomverbaasd.
„Ja," zei moeder, „je hebt het allersterkste toverwoord gebruikt. Het is..."
„Alsjeblieft!" schreeuwde David. Hij lachte en moeder lachte ook. En toen mocht hij de schaal, de eierklopper en de pollepel schoonlikken.

Tekst: Charlotte Zolotow

Een schaap geeft wol

In de zomer, als het warm is, worden de schapen geschoren. De afgeschoren wol wordt naar de fabriek gebracht. Eerst wordt de wol gewassen en daarna maken de mensen in de fabriek er draadjes van. Spinnen heet dat. De draadjes worden opgerold tot bollen.

Tekening: Saskia Wieringa-Lodder

Dan gaan de bollen in een verfbad. Ze krijgen allemaal mooie kleurtjes. Tenslotte komen de bollen in de wolwinkel. Op een dag komt je oma daar wol kopen. Ze breit, en breit en breit! Maar in de winter heb jij een lekkere warme trui en wanten... van wol!

Kleur evenveel

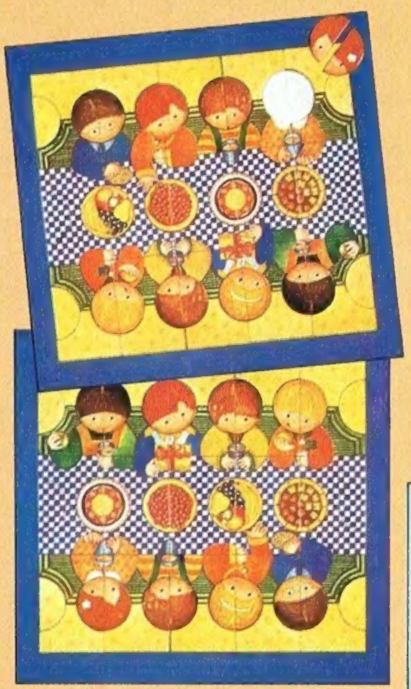

Op deze bladzijde zie je zes tekeningen. In iedere tekening staat een cijfer en er moet nog iets gekleurd worden. Dat mag jij doen. Begin maar bij de eendjes. Pak een oranje potlood en tel vier eendjes af. Kleur de eendjes maar oranje. Ga nu verder met de appels, de tulpen, de stippen op de paddestoel, de banen op de bal en de kaarsjes. Let op dat je de goede kleur kiest.

Verander-puzzel

Deze puzzel is nèt even anders dan andere puzzels. De stukken, van stevig karton, zijn rechthoekig en halfrond van vorm en makkelijk hanteerbaar voor kleuters. Het leuke van deze puzzel is, dat hij steeds weer anders gelegd kan worden en dus niet gauw verveelt. Prijs: f 7,50. Te koop in de speelgoedzaak.

Van restjes wol...

Voor dit soort knutselwerkjes heeft uw kleuter wat restjes wol nodig en een stuk karton om de wol op te plakken. De jonge knutselaar kan het beste eerst een tekening maken en daarna de vakjes opvullen met wol. De oudere kleuter zal meestal niet „beperkt" willen worden door een tekening en wil de wol direkt opplakken. Dit is wel moeilijker, maar in beide gevallen wordt het een kleurig geheel!

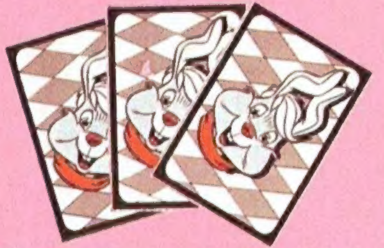
Fantasie-boek

„Zou je liever een aap kietelen of een ritje maken op een varken?" Dit is één van de vragen uit het boek „Wat zou je liever..." Op iedere pagina kan uw kleuter uit een reeks van mogelijkheden kiezen, die afwisselend griezelig, spannend, gek of grappig zijn.
Een origineel boek, dat kinderen zeker zal aanspreken.
Uitgave: Holkema en Warendorf. Prijs: f 16,90.

Volgende week in Kleutertje Knutsel

Zwartepietenspel

Zwartepieten is een erg eenvoudig kaartspelletje, waaraan iedere kleuter kan meedoen. Het gaat er om zoveel mogelijk „paren" te verzamelen. Er zit echter één zwartepietkaart tussen.
Wie deze kaart aan het eind van het spel overhoudt, heeft verloren. Volgende week in Kleutertje Knutsel.

dat had je gedroomd

Vanaf volgende week nieuw in Bobo! Iedere keer wordt er op de achterpagina een ander dier behandeld. Er is echter wel iets met deze dieren aan de hand... ze komen alleen in dromen voor. Wat dacht u van een tekkelfiets, een muziekdraak of een krokodil die niet kan zwemmen? Dat wordt lachen geblazen...

bobo **Nr. 45 – 9 november**
Een uitgave van Oberon B.V., postbus 6003, 2001 HA Haarlem, telefoon 023-339040.
Abonnementsprijs: ƒ 1,15 per week of ƒ 14,95 per kwartaal (13 weken). Losse nummers: ƒ 1,30. België: prijs per nummer 21 Fr.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Bobo, antwoordnummer 374, 2000 VE Haarlem of bel 023-319420.
Betalingswijze: Abonnees krijgen een stortings-acceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling ook contant met hem regelen.
Inlichtingen en klachten voor Postabonnees: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., Postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023-319420.
Inlichtingen en klachten voor abonnees via de bladenman/wederverkoper: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., postbus 6298, 2001 HG Haarlem, telefoon 023-319420.
Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgevèn aan de bladenman of bij Medianet B.V.
Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., (Internationale Uitgevers Mij. N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, telefoon 031 - 38 23 80. Postrekening nr. 000.0083405.82. Prijs per nummer 21 Fr. Tevens verkrijgbaar bij uw weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.

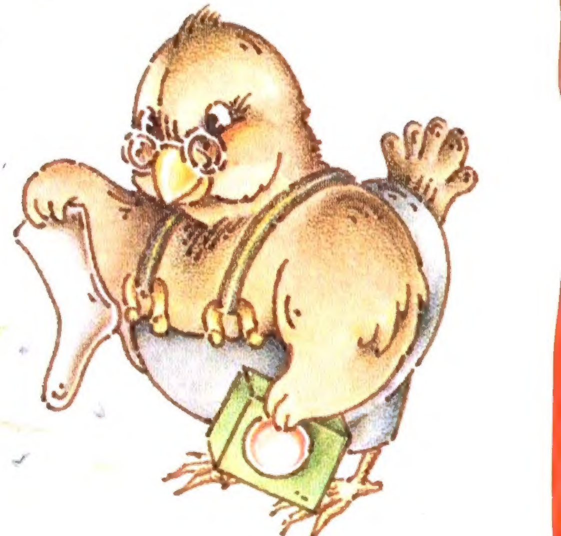

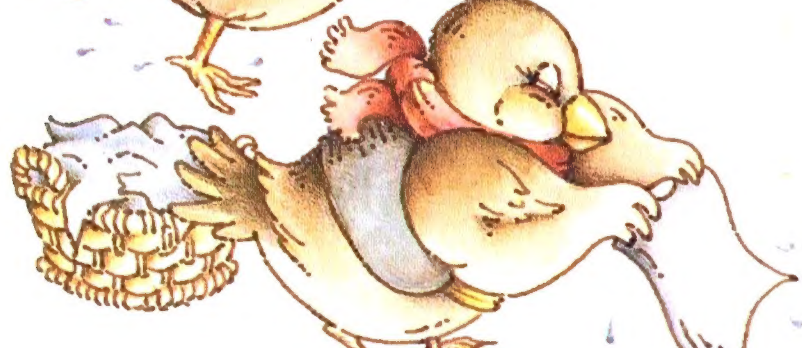

ZES MUSSEN AAN DE WAS

Zes mussen in een regenplas,
doen opgewekt de mussewas.
De eerste schrobt een mussehemd,
de tweede 'n zijden overhemd.
De derde wast een oude sok,
de vierde 'n grijze onderrok.
De vijfde spoelt de luiers uit,
de zesde tsjielpt en springt en fluit.
Die wast alleen zijn pootjes maar,
hij is het eerst van allen klaar.

Tekst: Vera Witte
Tekening: Maria Roothaan